

[Holstein.]

Kruserne her i Landet fastsættes for Valutaernes Vedkommende som Resultat af Udbud og Efterspørgsel paa Børsen, Auktioner paa Børsen, eller Mægleres Angivelse af, hvad Ordre de har faaet til at sælge, og hvad der har været udbudt til Købs af Valuta. Nej, Valutanoteringen foregaar paa den Maade, at en Nationalbankdirektør snakker med Direktører fra private Banker om Valutasituationen, og naar han saa har siddet og snakket med de andre om, hvad de har af Købe- og Salgsordrer, gaar han ned og anmelder paa Børsen, at Valutanoteringen er fastsat til det og det. Det er jo aldeles ikke fri Valutanotering.

For 100 Aar siden, saa vidt jeg ved, da man indførte Nationalbanken efter Inflationens krisen den Gang, havde man i Kraft af udstedte Forordninger fri Valutanotering, paa samme Maade som man har det for andre Varer; men nu har vi det aldeles ikke. Nu vil jeg antage, det er en Art almindelig kontormæssig Reguladetri, som foregaar paa den Maade, at de respektive Direktører snakker sammen om: naar nu Sterling synker saa meget i Forhold til Gulddollars, og Francs er sunket saa meget i Forhold til Sterling, hvad koster saa passende den danske Krone? — og naar man har snakket om det, som sagt, saa gaar Nationalbankdirektøren ned og forkynder paa Børsen, at nu er Noteringen af Kronen sat til det og det.

Dette er det faktiske Forhold. Der er ikke fri Valutanotering, og der er ikke fri Valutahandel her i Landet. Der er slet ikke noget at bryste sig af, som den højtærede Finansminister vilde gøre det, og som man har gjort det fra anden Side, naar man hævder at denne Ophævelse af Valutaafleveringspligten slet ikke er kommet til at betyde, hvad Landbruget mente, den valutamæssigt vilde komme til at betyde. Nej, det er den slet ikke kommet til at betyde, fordi den har været en ren Formalitet, uden reelt Indhold og Rækkevidde!

Men Spørgsmaalet er altsaa: Hvad skal gælde i Fremtiden, hvis dette Lovforslag ikke bliver til Lov? Og det bliver jo ikke til Lov i den Form, hvori Regeringen har forelagt det; det vil komme til at gennemgaa en saadan Ændring, at det i Virkeligheden vil

blive et helt nyt Lovforslag, hvis der skal være Udsigt til, at det skal blive til Lov.

Jeg kan ikke se rettere end, at det bedste, erhvervsøkonomisk, tilpasningsmæssigt, for det danske Samfund vilde være, at vi fik fuldstændig fri Valutahandel, saaledes som Handelsstanden ønsker det, og at man saa, i det Omfang som det er nødvendigt for at forhindre uforholdent Kronefald, regulerer Importen ved Hjælp af Importreguleringsforanstaltninger, uden Told eller med Told. Det er meget muligt ad disse Veje og en dertil knyttet Anvendelse af Diskontoen at forhindre, at Kronen, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, bliver slaaet ned.

Men jeg beder den højtærede Regering og den højtærede Handelsminister sige mig, hvordan det i Virkeligheden er, de vurderer de indre økonomiske Tilstande her i Landet, som skal være bestemmende for Fastsættelsen af deres fremtidige Valutapolitik. For vi kan dog vel let blive enige om, at eet Aar til, een Vinter til, een Rigsdagssamling til med 150 000 arbejdsløse og 150 000 Landbrugere med Underskudsforretning, Landbrugere, som hverken kan betale deres Prioritetsrenter eller eksistere uden Forbrug af Formue — en saadan Tilstand lader sig ikke opretholde. Den kan maaske slæbe sig denne Vinter og dette Finansaar igennem endnu, men saa heller ikke længere, og denne kritiske Tilstand lader sig ikke paa ny tilsløre ved øget Henstand, ved nye Laan eller ved øgede sociale Understøttelser, hvortil Pengene skal tages ved stigende Skattebyrder paa Kredse af Befolkningen, hvis Formue og Indtægter er aftagende, og hvis Antal ogsaa er aftagende.

Dette er en Knude, som ikke lader sig løse som sædvanligt. Der maa gribes til andre Foranstaltninger end dem, man hidtil har søgt at komme igennem med ud fra den ganske fejlagtige Forudsætning, at det kun drejede sig om forbigaaende Krisefænomener, som man hurtigt vilde komme over, og som man derfor roligt kunde benytte Henstand, Laan og Understøttelse overfor, men noget saadant er der intet, der tyder paa, intet tyder paa denne Forudsætnings Holdbarhed.

For de Radikales Vedkommende er Stillingen overfor vort Hovederhverv ejendommeligt. De Radikale har kategorisk